

Z vystoupení V. Filipa na 8. zasedání ÚV KSČM 9. 9. 2017

Jde o to, abychom si řekli, jestli máme na splnění toho, co chystáme do volební kampaně. Je důležité, abychom při každém našem kroku si byli vědomi situace, která v ČR momentálně je, jak jí ovlivňuje dění v zahraničí, zejména současný stav, který je v Evropě. Jsme svědky toho, že bruselská byrokracie přitahuje šrouby, bez sebereflexe z brexitu se pokouší federalizovat Evropu, aniž by se k tomu občané jednotlivých národních států v EU mohli vyjádřit. Používají k tomu nejen vlastních rozhodnutí nevolených struktur, ale i Evropskou komisi nebo Evropskou radu, ale také Evropský soudní dvůr. Poslední rozhodnutí soudu EU, který nevyhověl ve věci kvót žalobě Maďarska a Slovenska, ukazuje na to, že evropská byrokracie se chystá donutit jednotlivé státy Evropy k tomu, aby se podřídily jejich byrokratickému karabáci. Ještě vyhlásili, že pokud se nepodvolíme kvótám, tedy Polsko, Maďarsko, Slovensko, ČR, obrátí se na Evropský soud s tím, že zmíněné státy nechtějí respektovat jejich rozhodnutí. To samozřejmě mění řadu názorů na situaci v Evropě, na potřebnost či nepotřebnost evropských institucí a na respekt k jejich rozhodnutím. Znovu opakují, že největší ohrožení ČR, největší ohrožení Evropy a tedy nás jako občanů ČR, jednoho ze států EU, tkví v chaosu, který způsobuje dál existující a prohlubující se migrační krize. Nemůžeme si myslet, že když tady zatím migranty nemáme, že se nám je nepokusí, vnutit ČR si nemůže dovolit neplnit základní mezinárodní právní postulatů zacházení s občany – lidmi. Nedovedu si představit, že tady někdo, kdo nám bude přesunut z Německa, Itálie, Řecka, zavěme do detenčních zařízení a budeme ho držet pod zámekem. Tím bychom se provinili proti podstatnějším základním lidským právům a závazkům, které jsme mezinárodně-právně přijali. Proto je potřeba takové kroky odmítnout a jsem rád, že se nám to podařilo alespoň za KSČM udělat rychle. KSČM byla první ihned poté, kdy Evropský soud výše zmíněné rozhodnutí vyřkl.

Domácí situace kromě toho, že máme evropské ceny, neustále se zvyšující, a české mzdy, sice rostoucí, ale výrazně zaostávající za evropským průměrem, prohlubují společenskou krizi. Nelze uspokojit velké množství pracovníků v ČR, ať jsou to lidé z průmyslu, zemědělství, vědy, nebo jsou to státní zaměstnanci.

Nezlepšuje se současná sociálně politická situace v ČR. Politická krize je možná přítomnější než v jiných dobách, kdy s politickou krizí souvisela také výrazná krize ekonomická a společenská. Naše politická krize tkví v tom, že nikdo nebyl ochoten naslouchat návrhu KSČM na začátku letošního roku, když jsme jasným způsobem zdůraznili, že tato koalice není schopna dál řídit stát efektivně a skutečnými kroky, které nebudou neustále zpochybňovány jejich vnitřními spory. Současná vládní koalice nefunguje od prosince loňského roku a situace se zhoršuje právě tím, jak mezi sebou bojují o hlasy voličů před blížícími se volbami. Způsobem, který je nedůstojný normální politické soutěži stran. Ostrý soubor uvnitř vládní koalice dává naději dříve druhému nejsilnějšímu politickému hnutí v ČR – Hnutí ANO vyhrát. Je pravda, že sociální demokracie stejně jako to udělala před 15 lety v roce 2002, se soustředila na politikaření, nikoliv na plnění volebního programu, slibů, které dala občanům České republiky. Opuštění politického programu je jasnou zradou na voličích. I ty nejpriznivější analýzy činnosti vlády konstatují, že vláda splnila sotva polovinu svých slibů, které dala ve svém politickém programovém prohlášení. Přestože měla dostatek hlasů, nebyla schopna prosadit ani polovinu toho, co lidem slíbila. Co zejména koalici partneri odvrhli? Odvrhli možnost, aby se lidé podíleli na rozhodování. Součástí koaliciho politického programu – vládního prohlášení – bylo přijetí např. zákona o obecném referendu. To, že ho zamítli ve variantě, kterou předkládala KSČM, jsme mohli jako opoziční strana očekávat. Ale to, že odmítli projednávat vlastní návrh zákona, je realita. Nechtějí, aby jim lidé do toho mluvili. Zvykli si na své kabinetní rozhodování a na to, že jim to lidé odpustí. Ale jsem přesvědčen, že jim to nemůžeme odpustit a že jim to lidé neodpustí. Kdybych připomněl další body, které nespĺnili – ať už jde o narovnání platů ve školství, jimž se budeme dnes také zabývat, ať už jde o rozšíření možnosti naší ekonomiky včera nepřijatým návrhem o zrušení zákona o zákazu vývozu do jaderné elektrárny v Buseru. To není o tom, že ho již před časem předkládala KSČM a byl tehdy zamítnut. Nyní i jako vládní návrh. A takových konkrétních příkladů bych mohl uvádět velké množství. Je evidentní, že tři koaliciho politické strany nespojuje už vůbec nic, jen touha sedět v ministerských křeslech a pro lidi nic dělat nechtějí. Jestliže bylo spočteno, že slibů ve vládním prohlášení bylo cca 150 a splnili jich 70, tak jen tento údaj svědčí o neschopnosti. My, v naší kampani, můžeme ukázat prostřednictvím našich kandidátů na to, že nejsou a nebyli schopni své sliby plnit, a dokonce ani to, k čemu se zavázali jako vláda vůči Poslanecké sněmovně, které je vláda odpovědná.

Již několikrát jsem přirovnal současnou situaci k roku 2004, kdy KSČM v podstatě využila celý politický potenciál. Tehdy získala 20 % hlasů. Jsem přesvědčen, že i teď tento potenciál jsme schopni využít.

Kdo jsou naši soupeři? Ti, kteří programově stojí napravo od KSČM a těch je valná většina. Na levici stojí ve skutečnosti pouze KSČM. Všichni ostatní se hlásí k jakémsi formě podivného liberalismu. Nebo si řekli, že většina občanů ČR uvažuje napravo a že je možno je oslovit pravicovým politickým programem.

Máme ještě jiné soupeře. Máme soupeře v politických stranách, které levicově mluví a pravicově jednají. Klasickým příkladem je sociální demokracie. Když se sociální demokraté na jaře letošního roku pokusili předložit návrh na to, že začnou realizovat svůj původní slib na diferenciaci daní, mj. nikdy nevyužili našich návrhů, které KSČM předkládala v Poslanecké sněmovně, tak se lekli mediální kampaně, kterou proti nim spustili vlastníci jak podniků, tak médií. Protože oligarchizace české politiky pokročila proti r. 2013 výrazným způsobem a i další miliardáři chtějí mít stejný vliv, jako má nyní Andrej Babiš. A je potřeba, abychom tu pouhé rétoriky, kteří se pokoušejí vyslovovat stejné názory jako říkáme my, usvědčili z toho, že to, co říkají, nemyslí vážně a nechtějí to udělat. Důkazů na to máme velké množství a myslím si, že sociální demokracie chyb, odmítnutých slibů, udělala víc než dost.

U všech programových soupeřů musíme jasně ukázat na to, že my si stojíme za svým základním názorem. Jiní totiž mluví o lidech a my s lidmi. Jsme pro to, aby lidé měli všechna práva, aby byla prosazena skutečná suverenity lidu. Chceme revidovat privatizační proces, chceme se zabývat církevními restitucemi, chceme se podílet na tom, aby byl ve světě mír. Náš postup, i když má jisté i řadu nedostatků, jako každá lidská činnost, jsme schopni sjednotit tak, že se chyb vyvarujeme, půjdeme jednotným způsobem za naším cílem. Uspějí a zvýší autoritu KSČM v české společnosti. Máme dost sil, dost schopných lidí a kandidátů a také vůli v těchto volbách výrazně uspět a posílit tak nejen náš vliv v ČR, ale udělat všechno pro to, aby celé komunistické hnutí v Evropě bylo posíleno.

Není čapí hnízdo jako Čapí hnízdo

Kateřina Konečná, europoslankyně
Kvalitě potravin byla o prázdninách věnována velká pozornost nejenom ze strany médií, ale téměř každý z nás se s touto realitou setkává denně při svých nákupech. Ministerstvo zemědělství svolává tiskové konference, na kterých prezentuje několik let známá fakta, která pouze tento stav konstatují. Ale zásadní změny v přístupu

k zemědělské politice se zde asi jen tak rychle nedočkáme. Bohužel je dnes na zemědělskou půdu pohlíženo pouze na zdroj rychlého zisku. Je snaha získat co nejrychleji vysoký profit za každou cenu i díky používání chemikálií a prostředků, o jejichž složení mnoho nevíme. Nebere se ohled na budoucí možné využití. Na polích se pěstují rostliny, které nejsou primárně určeny k výživě obyvatel, ale slouží jako produkt pro technické zhodnocení pohonných hmot nebo k jiným účelům. Dostupná výkonná technika pak samozřejmě může být dobrým pomocníkem, ale může se stát i nástrojem, který může půdu nevratně poškodit.

Tato problematika není jen specifická naší republiky. Bohužel se s necitlivým přístupem k půdě setkáváme téměř po celém světě. Dochází velmi rychlým tempem k úbytku původních pralesních porostů v jihovýchodní Asii. Vznikají tam nové plantáže pro produkci palmového oleje. V Evropském parlamentu se nám podařilo přijmout rezoluci k omezení jeho využití v potravinách i dalším drogistickém zboží. Řešením tohoto problému není složitá matematická formulace, ale jednoduchá rovnice. Na jedné straně je nabídka levnějšího produktu a na druhé bohužel poptávka potravinářských firem.

Už i u nás se pojem společenské odpovědnosti dostává do strategického uvažování některých firem. Proto jsem velmi ráda přijala pozvání seznámit se s potravinářskou výrobou firmy Semix v Otčích na Opavsku. Společnost s půl miliardovým obratem a dvěma stovkami zaměstnanců při výrobě pečárenských směsí, kaší a celozrnných produktů nepoužívá palmový olej od roku 2016. Je to důkazem, že pokud je vůle, něco dokázat, tak to jde. Výrobky této firmy se uplatňují na trzích po celém světě. Pro zákazníky této firmy je prvoradá kvalita a technologické postupy šetrné ke zpracovávaným obilným surovinám a ta je jim zaručena.

Prohlídka firmy ale nebyla to jediné, co mě potěšilo a v pozitivním směru překvapilo. Pan jednatel mě provedl po několika hektarovém území, které vytvořil na katastrech několika obcí. A zcelit takto velké plochy pozemků opravdu nebylo jednoduché. Celkem takto udržují téměř padesát hektarů luk. Vrací je zpět pro původní pachtvo a živočišky. Součástí jsou i mokřady pro obojživelníky. Ty přirozeně zachytávají vodu v krajině v době, kdy je to zejména v jarních měsících potřebné. Na pozorovatelnu vybudovanou nedaleko obce Kozmice se v době jarního hnízdění ptáků přijíždějí podívat ornitologové i ze zahraničí.

A proč ten název článku? Na pozorovatelně je také umístěno čapí hnízdo. Ale skutečně. Skromné a funkční. Slouží opravdu pro hnízdění čapů. Lidé ze Semixu v čele se svým jednatelem Ing. Kamilem Lisalem, na Kozmických loukách investují kromě svého času, také vlastní nemalé finanční prostředky pro zachování přírody, která je tak přístupná nám všem, kteří chtějí zachovat to krásné, co nám předchozí generace zanechala. Za to jim patří mé poděkování.

Na živobytí si vyděláváme práci, na život v luxusu – práci druhých

Požadujeme právní zakotvení přímé demokracie - ústavní zákon o obecném referendu, lidové veto, lidová iniciativa. Zjednotění vyhlášení místních a regionálních referend.

**Z volebního programu KSČM
Víte, že na území ČR se nachází až 3 % světové zásoby prvků lithia.
Nenechte si vzít možnost využití nerostného bohatství ve prospěch všech.**

Odmítněte argumenty, že stát nemá těžební kapacity, zpracovatelské kapacity, nemá důlní inženýry a lidi pro těžbu. Když se vyplatí soukromým společnostem investovat do těžby, musí se to vyplatit i státu, prospěch budeme mít všichni. Požadujte na vládě a poslancích, které chcete volit jejich stanovisko k těžbě a zpracování lithia. Kdo podporuje soukromou těžbu lithia, jde proti zájmům této země. Požadujte vyhlášení referenda ve kterém lidi rozhodnou, v čí prospěch bude využito národní bohatství. Dosud není schválen zákon o obecném referendu. KSČM několikrát v parlamentu předkládala návrh zákona, parlament se tím vůbec nechtěl zabývat. Politici se bojí přímé demokracie.

Křivoklát

Česká republika oplývá množstvím kulturních památek a můžeme říci, že si každý vybere podle svého, jaká místa navštíví. Která jsou nejkrásnější? To jde určit velmi těžko.

Dáte mi jistě za pravdu, že krajina kolem Berounky má své neopakovatelné kouzlo. V létě jsem navštívila státní hrad Křivoklát, který Vladislav II. Jagellonský proměnil v honosné a majestátní sídlo, vlastně do současné známé podoby.

Některý z několika prohlídkových okruhů. My jsme měli štěstí na nejen milou a mladou, ale i historie znalou průvodkyni, která trpělivě a ochotně odpovídala na naše dotazy. Seznámila nás s historií hradu, mučírnou, hladomornou, obdivovali jsme královský palác, kapli Panny Marie, loveckou expozici a hradby. Z věže jsme si prohlíželi překrásné okolí hradu. Mezi zajímavostí patří i to, že zde byl vězněn alchymista Kelly.

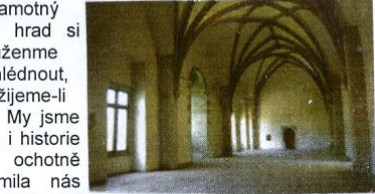
A co Křivoklát a Karel IV? Po požáru Pražského hradu v roce 1316 se s dětmi na Křivoklát uchýlila královna Eliška Přemyslovna. Po roztržce Jana Lucemburského s Eliškou Přemyslovnou a dvouměsíčním nuceném pobytu na Lokti, zde v odloučení od matky prožil dětství (1319–1323), tehdy ještě jako Václav. Odtud 4. dubna 1323 odjel na výchování do Francie a o osm let později se sem vrátil i s těhotnou manželkou **Blankou z Valois**. Na Křivoklátě se narodila jejich dcera Markéta, budoucí uherská královna.

Vyčerpaný návštěvník si může odpočinout, občerstvit se a načerpat nové síly, na nádvoří hradu. I děti zde najdou zajímavé aktivity – střílení z kuše a ty neposedné mohou vystoupat na věž Huderku, to vše mohou samozřejmě i dospělí. Všichni si také mohou prohlédnout malebný krámský z výrobky ze dřeva. Od protějšího památníku knížete Karla Egona II. z Fürstenberku je na hrad snad nejkrásnější výhled. Tak Křivoklátě, zase někdy nashledanou, M. Kalousová

Nelze si nepovšimnout změn, které zde za posledních let toto místo zvelebily a přiblížily tak jeho návštěvníkům. Za zmínku stojí moderně vybavená pokladna, která je umístěna ve vstupní bráně. Za zhlédnutí zde také určitě stojí výstava o historii státních symbolů a expozice o životě legií.

Samotný státní hrad si můžeme prohlédnout, využijeme-li

Smečenská městská slavnost
pořádána již potřetí
ke přelomu 2002. výročí
povstání Smeččanů
na příkaz LP 1323
v sobotu
9. září
od 11.00 do 21.00 hodin
v zámeckém parku
ve Smečtě
Vstup zdarma

Nejdříve něco k samotné historii města. Smečno (Muncifaj) bylo od středověku až do pol. 20. století neoddelitelně spjata s rodem Martiniců, jehož členové se zasloužili o výstavbu renesančního zámku s původní gotickou kaplí sv. Anny, kostelem Nejsvětější trojice a fary s renesančními malovanými stropy. Dnes je v zámku Ústav sociální péče. V západní zdi přilehlé zámecké zahrady se sochami Samsona, Herkula, Pomony a Flory je dochován a plně zrekonstruován jeden z objektů bývalého čs. opevnění, patřícího do vnější obrany Prahy z let 1935-38.

Přenesme se však do časů dávno minulých: „Majitel zámku Smečenského, pan dvorský maršálek Jaroslav Bořita z Martinic, převelikou slavnost na ve své zámecké zahradě pořádá. Pro počtu zámeckého pána, purkmistra, konšelů, měšťanů smečenských a lidu všelikeho, předvedou své umění tanečnice, muzikanti, šermíři a kejklíři. Na počest této veliké události též císařské vojsko svůj tábor v zámecké zahradě postaví a manévry všelike předvádět bude.“

A tak se stalo i letos..Mohli jsme opět shlédnout šermířa, keklíře, drezúru koní, ale i ukázky dovednosti členů císařského vojska. Například lov kance a zajíce kopím (zvané sídlo). Později sekání hlav nepříteli palašemi, kdy nepřítelé zastávají hlavy zeli. Nakonec jsme viděli jízdu svobodných rytířů, kteří se s námi takto rozloučili.

Nemohly samozřejmě chybět ani stánky s občerstvením, které se nacházely po celé zámecké zahradě. Ale také četné stánky s rukodělnými výrobky – korále, dřevěné hračky, kuše, meče i praký atd.

Když jsme odcházeli ze zámeckého areálu, všimli jsme si i koutku pro děti. Tudy zde si mohly vyzkoušet svůj um ve střílení na cíl - z kuše či luku.

Hezky jsme si den užili i počasí nám přálo.

Pozn. Katolický šlechtic Jaroslav Bořita z Martinic je ten, který husitskému městu Slaný odebral veškerá privilegia, včetně těch, která mu udělil král Jiří z Poděbrad.

Jiří Kústka

- BLAHOPŘEJEME**
- ❖ ZO KSČM Braškov srdečně blahopřeje s. Haně MLÁDKOVÉ, která dne 29. září oslaví již 84. narozeniny. Do dalších let přejeme ještě hodně zdraví, štěstí, osobní pohodu a spokojenost.
  - ❖ 26. ZO KSČM Kladno srdečně blahopřeje soudružce Ivaně ZVONÁŘOVÉ, která dne 27. září oslaví jubilejní 65. narozeniny. Do dalších let přejeme hlavně zdraví, štěstí, osobní a rodinnou pohodu, spokojenost a životní jistotu.
  - ❖ 29. ZO KSČM Kladno srdečně blahopřeje s. Janě PECHOVÉ, která dne 26. září oslaví jubilejní 75. narozeniny. Do dalších let přejeme hodně štěstí, zdraví, osobní spokojenost, pohodu a životní elán.
- K blahopřání se připojuje i OV KSČM Kladno a děkuje za práci pro stranu**

ZPRAVODAJ OV KSČM Kladno: Adresa redakce: ul. Milady Horákové 497, Kladno 2, tel. 312 687 909, 312 687 656, 734 430 256, E-mail: kscm.kl@tiscali.cz, WEB: http://kladno.kscm.cz, MIČ 47 437

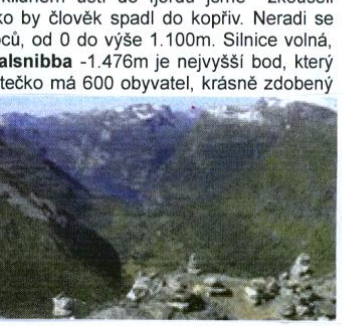
Nevyžádané příspěvky se nevracejí

SKANDINAVIE (9,10)

Plavba lodí po uzočímek a hlubokém Geirangerfjordu je nezapomenutelným zážitkem. Po obou stranách se tyčí skály do výšky přes tisíc metrů. Z velké výšky padají dolů vodopády, jeden za druhým. Mohutný „Bratr“, „Sedm sester“ a další a další vodopády se třítí o balvany a vytvářejí se sluncem několiknásobné duhy.

Kempem protéká divoká horská řeka. V klidném ústí do fjordu jsme zkušeli plavat. Po pár tempech tělo mrazem páli, jako by člověk spadl do kopřiv. Neradi se loučím, vyrazíme znovu sepentinami do kopců, od 0 do výše 1.100m. Silnice volná, kolem ale až dvoumetrové sněhové stěny. Dalsnibba -1.476m je nejvyšší bod, který můžeme a sjíždíme dolů na Lom. Dřevěné městečko má 600 obyvatel, krásně zdobeno kostelík z 12.století. Střechy domků jsou kryty zelení – izolaci prý obstarává březová kůra. Město je turistickou branou do nejvyšších norských hor. Divoká horská řeka Sjoa. Máme štěstí, průtok vody je optimální pro silný zážitek, ještě před třemi dny prý platil zákaz vstupu na řeku. Rafting tam provozují čeští podnikatelé, platíme tedy v českých korunách. Podpisujeme revers, že na to deme dobrovolně. Navlékáme

neoprénové obleky, přečkáme instruktáž, při které nás chvíli podrželi po vodou, nepodlehne-li při případném převrácení raftu panice. Osm lidí, vzuadu profesionální kormidelník. Jedna noha pod potkem, druhá zapřená do výztužného válce raftu. Povelý jsou: vpřed, kontra, (pravá, či levá) a „voraz“, kdy je pádlo třeba vytáhnout z vody. Jedeme - voda vaří, přelévá se přes nás a z člunu vytéká zpětným ventilem, nebezpečně se nakláníme, nebo zas před vysokostí do prázdna. Kormidelník nás protahuje kolem balvanů, padáme přes vysoké práhy v řece. Musíme být pořad rychlejší než voda. 11 kilometrů a mnoho výškových metrů je za námi, havarie se nekonala. Za chvíli jsme se usušili a byli jsme sami se sebou moc spokojeni. Táboříme už u klidných vod řeky **Otty**, do které **Sjoa** vtéká.

Malá zastávka v Ringenu, opět krásný kostelík s madonou ze 13.století. Zde už bez vikingských vlivů, bez chrličů, věžičky zakončeny křížem. Pak už olympijský Lillehammer. Jsou zde také všemožná sportoviště pro léto. Olympiáda nám zde žádnou medailovou radost nepřinesla, nevadí. Výstup na můstek stodvacítku, napačital jsem 954 schodů, krásný rozhled. Devadesátka je pokryta kobercem pro letní skákání. Na simulátoru jsem zkusil sjet bobovou dráhu, bál jsem se stejně jako by to bylo doopravdy.

Domů jsem si přinesl aspoň ručníc s pěti olympijskými kruhy – prošlé suvenýry byly už laciné. Z olympijské vesnice prý udělali domovy s pečovatelskou službou, což je jistě rozumné využití. Podle velkého jezera **Mjosa** jsme se dostali do **Hammaru**, kde probíhalo rychlobruslení a prohlédli jsme si halu. Buhužel, v roce 1994 jsme neměli žádnou Sáblikovou. Blízko Hammaru jsou rozsáhlé lesy, tam bude naše příští tábořiště.

Tam jsme se přesvědčili, že Norsko je houbařským rájem. Rozešli jsme se po lese a za chvíli snesli tolik křemenáčů a hřibů, kolik jsem v životě na hromadě neviděl. Tak se smažily říčky a míchala smaženice, k tomu vyhrávaly kytary, trampská idylka. Druhý den pokračujeme do civilizace. **Hlavní město Oslo** jsme celé projeli až pod známé olympijské sportoviště **Holmenkolen**. Na můstky se dá vystoupat pohodlnou cestou kolem sochy lyžujícího krále Olava. Rekordní skoky jsou trvale zapisovány do kamenné desky - bohužel žádná česká jména. Jeden můstek je upraven pro letní skoky se třemi různými dlouhými rozjezdovými dráhami – dopady jsou do vody jezírka, které nyní čeří jen kačenky. V okolí jsou sochy sportovců, všude parková úprava, kavárničky. Celý areál je současně rekreační zónou pro obyvatele města. I zde je možno na simulátoru vyzkoušet, jaké to je skočit z můstku stodvacítku. Rozhled na sportoviště pro 100.000 diváků i na město je nádherný. Založil je roku 1050 Harald Hargrave, Hakon Magnusson ve 13. století učinil hlavním městem a zbudoval obranný hrad Akerhus. Dánský král Kristián IV. město zvelebil a pojmenoval po sobě. Po rozpadu unie se Švédskem v roce 1905 se stalo hlavním městem Norska, v roce 1925 se vrátilo k původnímu jménu. Další zastávku je polostrov Bygdoy – místo muzeí i rekreace. Absolvoval jsem **muzeum Thora Hayerdahla** s kopii lodí, se kterými se plavil po oceánech a spoustou etnografického materiálu. Vor Kon-ti-ki z balzového dřeva v roce 1958 prokázal spojení mezi Polynésií a Amerikou. Stejně jako později spojení mezi Afrikou a Amerikou na voru z jihoamerického rákosu díky voru Ra II. Egypťský rákos na člunu Ra I přišel nasával a po 54 dnech plavby se rozpadl. Z dalších jmenujme aspoň **Vikingské muzeum**. Do středu města je nejbliž po vodě, motorovou lodicí. Z radnice se nad vodu nese zvonkohra, mířím nahoru na Akerhus. Děla hrozivě namířena na město, jinak ale na šancích pokoj a mír. Z nadhledu podle plánu města určují památky. Sledují také podávání oběda na velké zaoceánské lodi Minerva, vlnjaka - asi Panama? Prohlížím si **zámeček Slot** – stráž je opatřena vysokým chocholem. Kolem kasáren vojenské policie scházím na pěší zónu Carl Johan Gatz. Hraje se jazz, tlačenice, zboží přímo na ulici, ale žádný nepořádek, koše se pravidelně vyprazdňují. Hlavní nádraží je současně nákupním střediskem. Pohyblivé schody, mosty a můstky.

V Oslu je také metro, já ale procházím pěšky, abych viděl: Domkirke ve tvaru kříže s obrovskou kupolí uprostřed, národní divadlo se sochami „sloupů“ norské kultury - Ibsen, Holger a Bjornson. Také národní galerii, krásný park Eidsvoll Plass a královský zámek Slotet. Je docela prostý, jen průčelí je zdobeno šesti antickými sloupy. Střídání strážů - vpravo vlevo hled,

čelem vřad s přidupnutím, na rámě zbraň a parademars - zajímavá tradiční prostrná asi hlavně pro turisty. Pak už **Vigelandpark** – symbol města. Sochař stejného jména ho vyzdobil stovkami nahých soch mužů, žen i dětí – jsou oslavou života lidí ve všech fázích a formách – zloba, láska, štěstí, boj. Nejpůsobivější je asi malá soška vztekla frukajícího „zlobivého chlapečka“, zaujme víc než nadalejší „hodný chlapeček“. Po schodech vzhůru přijdeš k obrovské kašně s figurami, znázorňujícími život od zrození po stáří a smrt. Nejvyšší ční monolit z lidských těl, která po sobě šlapou, šplhají výš a výš po druhých, od vyšších jsou sešlapování zase dolů, negativní symbol lidských snah. Park je součástí obrovského Frogner parku s mnoha sportovišti, atrakcemi a velkým aquaparkem. Oslo byla krásná tečka za krásným Norskem. Pavel Hruban